

Kan vi värva Zlatan?

Publicerad: 17 maj 2015

Författare: Michael Jestin

Landslagstider är alltid roliga tider för vilken idrottsfantast som helst. Inom volleybollen blir det extra roligt då landslagsdelen är större än i de flesta andra sporter. 2015 blir den intressantaste landslagssommaren sedan jag överhuvudtaget insett att volleyboll fanns. Men var finns hetsen kring våra volleybollandslag, var finns uttalandena från våra stjärnor, var finns Zlatan?

Att Sveriges herrars "Inför EM-kval"-turné går bra är självfallet riktigt kul. Min biljett till Halmstad Arenan och århundradets match den 31 maj är bokad och nu läser jag alla artiklar som skrivs i tidningarna om vårt landslag och utmaningen som väntar dem. I varje artikel reagerar jag dock på innehållet och hur artiklarna är vinklade. Det som skrivs om våra landslag är alltid väldigt grundläggande och, på något vis, snällt. Barnvänligt skulle också kunna vara ett ord att använda. Våra landslag, både herr och dam, är väldigt barnvänliga.

Det senaste året har kanske varit det år som volleyboll uppmärksammas mest i media sedan millennieskiftet. Mycket av detta har vi att tacka herrlandslagets framgång och Isabelle Haak för. Att framgång ger uppmärksamhet är det ingen tvekan om men något som även ger uppmärksamhet är drama, ett koncept som alla världens realityserier byggs på. Att vi inte får något drama av Isabelle Haak kan jag förstå. Hon är endast 15 år och det är då inte konstigt att artiklarna om henne blir barnvänliga. Kanske är det i

hennes fall till och med en bra sak. Att få citat från landets bästa spelare där hon säger att hon inte har en ordentlig autograf att skriva då fans ber henne signera t-shirts och affischer är på något vis sött. Men när det kommer till den medieuppmärksamhet som vårt herrlandslag fått så skulle jag gärna se lite mer drama, eller attityd kanske är ett bättre ord. Man säger att all publicitet är god publicitet och därför skulle jag vilja se någon som omfamnar båda delar av medias uppmärksamhet, både framgångsfaktorn och attityden.

Svensk volleyboll behöver en bad boy. Missförstå mig inte nu, jag menar inte att jag stödjer agerandet av idrottare som John McEnroe, men det skapar odiskutabelt rubriker. Och volleybollen i Sverige skulle må bra av lite rubriker. På den internationella arenan har volleybollvärlden sina rubriksättare. Spelare som franska Earvin Ngapeth som har en sidokarriär som gangsterrappare, ryska Aleksey Spiridonov som tar vara på varje presskonferens för att uttala sig förnedrande om sina motståndare eller brassen Lipe Fonteles som varje match drabbar samman med motståndare, domare, tränare eller medspelare. När jag läser artiklar om vårt svenska landslag är det en helt annan bild som jag får av idrotten volleyboll. Det är oftast en trevlig och välskött Markus Nilsson som artigt svarar på intervjuarens frågor och sedan ler för en prydlig bild. Denna känsla av välkomnande är ännu tydligare när man ser promovideon för "Århundradets match". "Hej, jag heter Erik Sundberg" lyder en av delarna i filmen. Min första känsla var "Hej Erik!", med ett leende på läpparna. Sedan avslutar man med ett glatt "kom och se oss den 31 maj". Jag tror inte att det är Erik själv som valt sina ord och för att vara en ovan filmskådis så gör han det bra men det är liksom väldigt barnvänligt. Lite mer eld skulle behövas i filmen, lite mer taggning, lite mer drama, lite mer uttalanden, lite mer hårda kommentarer, lite mer Zlatan helt enkelt. Kan vi hitta en volleyboll-Zlatan så kommer kommentatorerna i Sverige förhoppningsvis aldrig mer behöva förklara varför en spelare har en annan färd på tröjan, det kommer folk veta då.

Källa: LindeNytt.com

<https://lindenytt.com/nyheter/kan-vi-varva-zlatan/>